

Sygnatura akt XII C 1297/14

WYROK KOŃCOWY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 17 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Hoffa

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Krystyna Wojciechowska-Trawka

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2019 r. w Poznaniu na rozprawie

sprawy z powództwa M. K. /PESEL: (...)/

przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. /KRS: (...)

o zapłatę

I. Tytułem odszkodowania zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 79.245,70 zł / siedemdziesiąt dziewięć tysięcy dwieście czterdzieści pięć złotych i siedemdziesiąt groszy/ z odsetkami ustawowymi od dnia 18 lutego 2019 r. do dnia zapłaty tej kwoty.

II. W pozostałej części powództwo oddala.

III. Kosztami postępowania obciąża w całości pozwanego i z tego tytułu:

1/ zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 29.150 zł /dwadzieścia dziewięć tysięcy sto pięćdziesiąt złotych/ w tym 19.350 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

2/ nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa /Sądu Okręgowego w Poznaniu/ kwotę 4786 zł /cztery tysiące siedemset osiemdziesiąt sześć złotych/.

/-/ E. Hoffa

XII C 1297/14

UZASADNIENIE WYROKU KOŃCOWEGO

W pozwie wniesionym w dniu 24 lutego 2014 r. powódka M.

R.-K. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. kwoty 76.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2014 r. do dnia zapłaty, w tym 60.000 zł tytułem odszkodowania za spadek wartości nieruchomości stanowiącej własność powódki, oraz kwoty 16.000 zł tytułem odszkodowania związanego z koniecznością poniesienia nakładów akustycznych w budynku mieszkalnym. Nadto, powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. /k. 1/.

Jako podstawę prawną zgłoszonych roszczeń powódka wskazała art. 129 ust. 2 w zw. z art. 136 ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska, ewentualnie art. 435 k.c. w związku z art. 322-325 ww. ustawy. /k. 6 – 32/.

Następnie zmodyfikowała żądanie pozwu domagając się zasądzenia kwoty 81.144 zł z oby tytułów /k.639/.

W piśmie procesowym z dnia 18 lutego 2019 r. wniosła o zasądzenie odszkodowania za koszty koniecznych nakładów w kwocie 79.245,70 zł z odsetkami ustawowymi od 11 lutego 2014 r. /k.966/.

Domagała się zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 3- krotnej stawki minimalnej w postępowaniu przed sądem I instancji /k.639 /i 3- krotnej stawki minimalnej w postępowaniu odwoławczym /k.833/, a także zwrot u tych kosztów za postępowanie związane z zażaleniem i skargą na postanowienie referendarza sądowego /k.545 i 962/.

Pozwany (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. wnosił o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa. /k. 120 i k.994/.

Dnia 17 grudnia 2015 r. Sąd wydał wyrok częściowy zasądzając od pozwanego na rzecz powódki kwotę 81.144 zł tytułem odszkodowania za spadek wartości nieruchomości /k.647/.

Odnosnie roszczenia głównego wyrok uprawomocnił się dnia 8 września 2016 r. bowiem sąd II instancji zmodyfikował go wyłączenie co do roszczeń akcesoryjnych /k.863/.

Odmawiając przyjęcia skargi kasacyjnej od tego wyroku postanowieniem z dnia 11 lipca 2017 r. Sąd Najwyższy orzekł też o kosztach postępowania kasacyjnego

/k.905- 906- postanowienie z uzasadnieniem/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka jest właścicielką nieruchomości położonej w P. przy ul. (...), nr działki (...), o powierzchni 0,0600 ha, dla której Sąd Rejonowy (...) w P. prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). Nieruchomość zabudowana jest jednorodzinnym budynkiem mieszkalnym w zabudowie wolnostojącej, jednokondygnacyjnym z poddaszem użytkowym, częściowo podpiwniczonym, o powierzchni użytkowej 150, 66 m². Nieruchomość położona jest na obszarze objętym, według stanu na dzień 28 lutego 2012 r., studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla gminy T., w którym teren w P. przy ul. (...), działka nr (...) oznaczony jest symbolem M.4, co oznacza tereny zabudowy mieszkaniowej o dużej intensywności. Powódka nabyła prawo własności działki nr (...) w P. przy ul. (...) w dniu 15 marca 1991 r., budynek mieszkalny został wzniesiony w latach 90-tych według technologii tradycyjnej, a następnie był przebudowywany / k. 38-39-odpis zwykły księgi wieczystej KW nr (...), k. 41- wypis z rejestru gruntów, k. 42- wypis z kartoteki budynków, k. 43- mapa zasadnicza inwentaryzacji budynków, k. 258 – 290- opinia biegłego sądowego R. D., k.17- opinii biegłego J. W./.

W dniu 30 stycznia 2012 r. Sejmik Województwa (...) podjął uchwałę Nr (...)w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P.-Ł. w P., która weszła w życie w dniu 28 lutego 2012 r. Obszar ograniczonego użytkowania podzielono na dwie strefy - tzw. strefę wewnętrzną i strefę zewnętrzną. W obrębie strefy wewnętrznej określono następujące sposoby korzystania z terenów (§ 8 ust. 2 uchwały):

a) zabroniono budowy nowych szpitali, domów opieki społecznej i budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,

b) dopuszczono rozbudowę, odbudowę oraz nadbudowę istniejących szpitali, domów opieki społecznej i budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,

c) zabroniono tworzenia stref ochronnych A uzdrowisk,

d) dopuszczono lokalizowanie zabudowy mieszkaniowej, pod warunkiem zapewnienia właściwego komfortu akustycznego w pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej.

Ponadto wprowadzono wymagania techniczne dotyczące budynków położonych w strefie wewnętrznej w postaci obowiązku zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynkach i pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej poprzez stosowanie przegród budowlanych o odpowiedniej izolacyjności akustycznej (§ 9 ust. 2). W § 2 pkt 3 uchwały wyjaśniono, że przez odpowiednią izolacyjność akustyczną przegród budowlanych należy rozumieć izolacyjność akustyczną określoną zgodnie z Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej z uwzględnieniem poziomu hałasu powodowanego przez starty, lądowania, przeloty statków powietrznych, operacje naziemne i inne źródła hałasu związane z funkcjonowaniem lotniska, przy zapewnieniu wymaganej wymiany powietrza w pomieszczeniu, a także wymaganej izolacyjności cieplnej. W § 2 pkt 7 uchwały wyjaśniono także, iż przez właściwy klimat akustyczny w budynkach rozumie się poziom dźwięku zgodny z obowiązującymi Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej. Na mocy tej uchwały opisana wyżej nieruchomość, stanowiąca własność powódki, znalazła się w tzw. strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania /k. 77 – 106- kserokopia decyzji (...) Dyrektora Ochrony Środowiska w P. z dnia 28 lutego 2011 r. znak: (...), k. 331-340- wyciąg z raportu o oddziaływaniu na środowisko „Rozbudowa i modernizacja (...) Spółka z o.o. im. H. W.”

Pismem z dnia 10 lutego 2014 r. powódka zgłosiła pozwanemu roszczenie w wysokości 250.000 zł z tytułu szkody poniesionej w związku z położeniem nieruchomości w obszarze ograniczonego użytkowania, a tym samym w sąsiedztwie lotniska P. – Ł. w P., w tym 150.000 zł z tytułu ubytku wartości nieruchomości oraz 100.000 zł z tytułu zwrotu nakładów koniecznych do zapewnienia właściwego klimatu akustycznego. Pozwany zaproponował procedurę concyliacyjną, która przewiduje modernizację akustyczną nieruchomości i nie obejmuje roszczenia z tytułu spadku wartości nieruchomości, gdyż pozwany stanął na stanowisku, że taki spadek wartości nie nastąpił /k.36- 37- pismo z dnia 10 lutego 2014 r. w przedmiocie zgłoszenie roszczenia , k. 223-225- zeznania G. B./.

W budynku mieszkalnym znajdującym się na nieruchomości powódki konieczne jest dokonanie nakładów w celu zapewnienia ochrony akustycznej w pomieszczeniach przeznaczonych na stały pobyt ludzi, wobec przekroczenia norm hałasu emitowanego przez pozwanego /k.28- 31 opinii biegłego J. W.- analiza pomiaru hałasu w punktach kontrolnych położonych najbliżej nieruchomości powoda ze szkicem sytuacyjnym/.

Według stanu z dnia 28 lutego 2012 r. /data wejścia w życie wyżej opisanej uchwały/ i cen z daty sporządzenia opinii /23 listopada 2018 r./ koszt koniecznych nakładów: wymiany okien na dźwiękoszczelne okna o odpowiednich parametrach , zamontowania dodatkowej warstwy płyty G-k na ruszcie w stropodachu w sypialniach i pokoju na piętrze, montażu mechanicznej instalacji wentylacyjnej nawiewno- wywiewnej z odzyskiem ciepła i malowaniem dwukrotnym tynków wewnętrznych farbą emulsyjną wynosiła **79.245,70 zł** /k.32 "a" - 39 opinii biegłego J. W. z 29 października 2018 r., (...)- (...)- zeznania tego biegłego/.

Brak jest podstaw do obniżenia odszkodowania o koszt ewentualnego skupu okien, bowiem ogłaszane w internecie oferty skupu okien nie mogą być podstawą ustaleń w postępowaniu sądowym.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie w/w kserokopii dokumentów, których autentyczności strony nie kwestionowały, a sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich z urzędu. Zeznaniami świadka B. G. /k.220- 223/ zawnioskowanego przez pozwanego, oraz zeznaniom pozwanego / k. 223- 225- zeznania G. B.- vice prezesa zarządu pozwanego/ sąd dał wiarę, bowiem nie były one sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym przyjętym za podstawę ustaleń i nie kolidowały z powziętą przez sąd z urzędu wiedzą z innych spraw podobnego rodzaju.

W szczególności sąd dał wiarę G. B. i świadkowi B. G., że pozwany podjął konkretne działania skutkujące ograniczaniem hałasu oddziaływającego na środowisko i stara się ten hałas systematycznie umniejszać, a także monitoruje jego natężenie.

Opinia biegłego J. W. z dnia 23 listopada 2018 r.- w pliku w czerwonej okładce przy V tomie akt/ uwzględniała wyczerpująco wszelkie istotne okoliczności, wydana została w oparciu o jak najszerszą wiedzę dostępną w dacie jej

wydania i była tak dokładna jak to jest możliwe. Biegły trafnie przyjął konieczność zakupu i montażu okien mających certyfikaty dźwiękoszczelności w całości, a nie tylko na szyby i prawidłowo przyjął średnie koszty materiałów i robót.

W swych zeznaniach /k.1037- 1038 i k.1036- 1037/ opinię, z uwzględnieniem stosownych kosztów malowania po wykonaniu nakładów, w pełni obronił.

Ponadto zeznania biegłego są logiczne, a opinia w sposób rzeczowy i wyczerpujący odpowiada na pytania sądu zawarte w tezie dowodowej.

Sąd uznał opinię i zeznania biegłego za wysoce przydatne dla rozstrzygnięcia sprawy w zakresie roszczenia dotyczącego odszkodowania za nakłady konieczne dla zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w pomieszczeniach domu powódki wymagających ochrony akustycznej.

Ze względu na pozytywną ocenę opinii biegłego J. W. i jego zeznań sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o kolejną opinię, bowiem dowód ten był zbędny, a jego przeprowadzenie niepotrzebnie przedłużyłoby postępowanie. Wobec wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy dowód z przesłuchania stron ograniczył do przesłuchania pozwanego.

Złożone przez powoda, bez zezwolenia, komunikaty Prezesa GUS /k.970- 986/ i fragmenty opinii dwóch biegłych dotyczących innych nieruchomości nie mogły być, z oczywistych przyczyn, dowodami w niniejszej sprawie, bowiem wyrok końcowy dotyczył odszkodowania za konkretne nakłady na konkretnej nieruchomości, które nie zostały poniesione w przeszłości /bezsporne/, lecz będą, najprawdopodobniej, poniesione po wyroku końcowym.

Sąd zważył, co następuje:

Powódka opierała swe żądanie przede wszystkim na tzw. normatywnym związku przyczynowym. Jako jego podstawę prawną wskazała art.129 ust. 2 ustawy Prawo o ochronie środowiska. Przepis art.129 ust.2 u.p.o.ś. stanowi, że w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości jej właściciel może żądać odszkodowania za poniesioną szkodę; szkoda obejmuje również zmniejszenie wartości nieruchomości.

W myśl ust.4 tego przepisu z roszczeniem, o którym mowa w ust. 1-3, można wystąpić w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego powodującego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości.

Według art. 136 ust.1 u.p.o.ś. w razie ograniczenia sposobu korzystania ze środowiska w wyniku ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania właściwymi w sprawach spornych dotyczących wysokości odszkodowania lub wykupu nieruchomości są sądy powszechne.

Ustęp 2 tego przepisu stanowi, iż obowiązany do wypłaty odszkodowania lub wykupu nieruchomości jest ten, którego działalność spowodowała wprowadzenie ograniczeń w związku z ustanowieniem obszaru ograniczonego użytkowania. Zgodnie zaś z art.136 ust. 3 u.p.o.ś. w razie określenia na obszarze ograniczonego użytkowania wymagań technicznych dotyczących budynków szkodą, o której mowa w art. 129 ust. 2, są także koszty poniesione w celu wypełnienia tych wymagań przez istniejące budynki, nawet w przypadku braku obowiązku podjęcia działań w tym zakresie.

Niewątpliwie powódka złożyła niniejszy pozew w terminie zakreślonym przez ustawę, tj. przed dniem 24 kwietnia 2015 r.

Jak już wskazano, zgodnie z art. 129 ust. 3 u.p.o.ś., przyjmuje się, iż w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości jej właściciel może żądać odszkodowania za poniesioną szkodę. Szkoda obejmuje również koszty poniesione w celu wypełnienia technicznych wymagań w zakresie stosownej ochrony akustycznej przez istniejące budynki, nawet w przypadku braku obowiązku podjęcia działań w tym zakresie.

I powódka i potencjalni kolejni właściciele tej nieruchomości zmuszeni są do znoszenia hałasu emitowanego przez pozwane lotnisko niezależnie od tego, czy będzie on przekraczał dopuszczalne normy hałasu, czy nie, z jaką częstotliwością naruszenia te będą występowały i jak będą znaczne.

Konieczność znoszenia hałasu jest oczywistym ograniczeniem prawa własności, bowiem powód nie ma już możliwości prawnie skutecznej ochrony swych dóbr osobistych naruszanych przez przekraczający normy hałas emitowany przez pozwanego teraz, lub w przyszłości, czyli musi ten hałas znosić.

Wprowadzenie obszaru ograniczonego użytkowania równoznaczne jest z publicznym potwierdzeniem, że lotnisko emituje hałas oddziałujący na ten obszar w stopniu skutkującym ograniczone, w określony sposób, możliwości korzystania z nieruchomości na tym obszarze położonych, a hałas jest do tego stopnia dokuczliwy, że wskazane jest sfinansowanie urządzeń, elementów wyposażenia domów, lub wręcz przebudowy domów, aby się przed nim chronić.

Tak więc fakt, że aktualnie pozwany monitoruje hałas i stara się go ograniczać nie ma wpływu na możliwy ponadnormatywny zakres hałasu docierającego do pomieszczeń budynku mieszkalnego na nieruchomości powodów położonej w strefie wewnętrznej o.o.u. Dopóki obszar ograniczonego użytkowania istnieje, dopuszczalna jest w jego obrębie możliwość emisji hałasu w stopniu ponadnormatywnym, a natężenie ruchu lotniczego w przyszłości może emisję hałasu potęgować.

Ponieważ, po wprowadzeniu o.o.u. powódka miała obowiązek poniesienia nakładów zapewniających odpowiedni klimat akustyczny w pomieszczeniach przeznaczonych na stały pobyt ludzi pozwany powinien jej zrekompensować koszt tych nakładów, czyli zapłacić kwotę 79.245,70 zł.

Pozwany został wezwany o zapłatę odszkodowania przed wniesieniem pozwu /k.35-36-pismo z 25 stycznia 2013 r./, jednak w tym wezwaniu powód nie wskazał, nawet w przybliżeniu, jakiej kwoty się domaga, a następnie nie przystąpił do proponowanej przez pozwanego procedury concyliacyjnej /k.36-37- pismo pełnomocnika powódki z 10 lutego 2014 r./. Z tytułu zwrotu kosztów nakładów powódka domagała się kwoty 100.000 zł

Nie poparła swych żądań zawartych w tym piśmie, a następnie w pozwie żadną opinią zleconą we własnym zakresie. Roszczenie z tytułu nakładów ograniczyła w pozwie do kwoty 16.000 zł, czyli do około 1/5 żądania pierwotnego.

Pozwany, który w dniu 19 marca 2014 r. odebrał odpis pozwu z konkretnymi roszczeniami /k.119- zpo/, nie był w stanie tych roszczeń zweryfikować wobec tak znacznej rozbieżności żądań dotyczących nakładów i braku uprawdopodobnienia potrzeby i zakresu takich nakładów.

Odpis opinii biegłego J. W. został doręczony pozwanemu w dniu 18 lutego 2019 r. /k.988- zwrotne poświadczenie odbioru/ i pozwany, przeciwko któremu są kierowane powództwa podobnego rodzaju i to w znacznej liczbie mógł wówczas ocenić, że roszczenie powódki jest wysoce uprawdopodobnione.

Między wydaniem opinii 23 listopada 2018 r., a datą doręczenia odpisu opinii pozwanemu /okres poza tzw. sezonem budowlanym/ ceny wskazane w opinii nie uległy zmianie- zachowała ona aktualność.

Odszkodowanie za konieczność poniesienia nakładów niezbędnych dla utworzenia prawidłowego klimatu akustycznego w pomieszczeniach domu powódki przeznaczonych na stały pobyt ludzi w kwocie 79.245,70 zł odsetkami ustawowymi od 18 lutego 2019 r., gdyż w tym dniu świadczenie stało się wymagalne.

Podstawą prawną zasądzenia tego odszkodowania jest art. 129 ust 1 i 2 u.p.o.ś, w związku z art. 136 ust 3 tej Ustawy.

Odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono na podstawie art. 481§1 i 2 k.c. w związku z art. 476 k.c.

W pozostałej części powództwo zostało oddalone jako pozbawione podstawy prawnej.

Oплата od pozwu dotycząca obu rodzajów roszczeń odszkodowawczych / $81.144 + 79.245,70 = 160.389,70$ / wynosiła 8020 zł.

Powódka poniosła opłatę w zakresie roszczeń początkowo wskazanych, czyli kwotę 3800 zł /k.14- dowód wpłaty/ i uiściła zaliczkę w kwocie 6000 zł /k.252/.

Pozwany, oprócz opłaty od apelacji, zażalenia i skargi na postanowienie referendarza sądowego żadnych innych kosztów sądowych nie poniósł.

Zarówno apelacja jak i zażalenie, oraz skarga pozwanego nie zostały uwzględnione /k.562 i k.1038/.

Koszty związane z opinią biegłego R. D., to kwoty 3326,52 zł i 88,49 zł /k.472, k.562 i k.646/, a koszt opinii biegłego J. W., to kwota 2984,77 zł i 166,49 zł /k.934 i k.1053/- łącznie 6566,27 zł (...)01+ (...),26/, a w zaokrągleniu 6566 zł.

Roszczenia powódki wynoszące ostatecznie 160.389,70 zł podlegają opłacie w wysokości 8020 zł. Koszty sądowe wynoszą więc łącznie 14.586 zł /8020+ (...)

Roszczenia powódki zostały w całości uwzględnione.

Pozwany przegrał sprawę powinien więc zwrócić powódce zapłacone przez nią koszty, czyli kwotę 9800 zł i uiścić na rzecz Skarbu Państwa zaliczkowaną przez Skarb Państwa kwotę na poczet wynagrodzenia biegłych przekraczającego wysokość zaliczki wpłaconej przez powódkę, a także resztę opłaty od pozwu. Łącznie jest to kwota 4786 zł /14.586-9800/.

Pełnomocnik pozwanego prowadzi liczne sprawy podobnego rodzaju, co jest faktem powszechnie znanym. Jego czynności są powtarzalne, a pisma procesowe i środki odwoławcze zawierają wysoce podobne treści, argumenty i zarzuty. Ze względu na powtarzalność czynności domagał się w licznych zażaleniach obniżenia wynagrodzenia biegłym do nieznacznych kwot.

Pełnomocnik powódki działał w odmiennych realiach. Niniejsza sprawa wiązała się dla niego ze znacznym nakładem pracy, a czynności związane z prowadzeniem sprawy były czasochłonne chociażby ze względu na rozległą argumentację i liczne zarzuty strony pozwanej.

Wniosek o zasądzenie na rzecz powódki 3- krotnych stawek minimalnych za I instancję i czynności związane z apelacją pozwanego od wyroku częściowego sąd ocenił jako uzasadniony i usprawiedliwiony okolicznościami.

Koszty zastępstwa procesowego za postępowanie w I instancji wynoszą 3600 zł, czyli 3- krotna stawka wynosi 10.800 zł / § 6 ust. 6 i § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych...- tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz.490 ze zm./.

Pozwany powinien też zwrócić powódce 8100 zł /trzykrotna stawka minimalna/ za zastępstwo w II instancji związane z rozpoznaniem apelacji pozwanego od wyroku częściowego i wygraniem przez powodów tego etapu postępowania i to na podstawie §12 ust. 1 pkt 2 i § 2 pkt 1 i 2 w/w Rozporządzenia, a za zastępstwo związane z rozpoznaniem zażalenia i skargi kwoty po 150 zł / ust. 3 w zw. Z § 12 ust 2 pkt. 2 tego Rozporządzenia/

Łącznie pozwany powinien zwrócić powódce 19.350 zł /10.800+8.100+ 300+150/ z tego tytułu.

Ostatecznie więc od pozwanego na rzecz powódki zasądzono, tytułem zwrotu kosztów postępowania, kwotę 29.150 zł /9.800+19.350/ w punkcie III podpunkt 1 wyroku końcowego.

Podstawą prawną orzeczenia o kosztach postępowania jest art. 98 k.p.c. ,oraz w/w przepisy dotyczące kosztów zastępstwa procesowego.

/-/ E. Hoffa